

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 1996. aasta määruse (EÜ) nr 1610/96 taimekaitsevahendite täiendava kaitsesertifikaadi kasutuselevõtu kohta artikli 3 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus täiendava kaitsesertifikaadi andmine taimekaitsevahendile, millele on nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. veebruari 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 396/2005) artikli 8 lõike 1 kohaselt antud kehtiv ajutine turuleviimise luba.

(¹) ELT C 220, 12.9.2009.

Euroopa Kohtu (teine koda) 11. novembri 2010. aasta otsus (Augstākās tiesas Senāts (Lāti Vabariik) eelotsusetaotlus) — Dita Danosa versus LKB Lizings SIA

(Kohtuasi C-232/09) (¹)

(Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 92/85/EMÜ — Rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmed — Artikli 2 punkt a ja artikkel 10 — Mõiste „rase töötaja” — Keeld vallandada rasedat raseduse algusest kuni rasedus- ja sünnituspuhkuse lõpuni — Direktiiv 76/207/EMÜ — Meeste ja naiste võrdne kohtlemine — Kapitaliühingu juhatuse liikmed — Liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad selliseid juhatuse liikmeid ilma piiranguteta ametist vabastada)

(2011/C 13/17)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Dita Danosa

Kostja: LKB Lizings SIA

Ese

Eelotsusetaotlus — Augstākās tiesas Senāts — Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (kümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (EÜT L 348, lk 1; ELT erivaljaanne 05/02, lk 110) artikli 10 tõlgendamine — Mõiste „töötaja” — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt võib kapitaliühingu juhatuse liikme ilma piiranguteta tagasi kutsuda, eelkõige arvestamata asjaomase isiku rasedust

Resolutsioon

1. Kapitaliühingu juhatuse liiget, kes osutab sellele ühingule teenuseid ja on selle lahutamatu osa, tuleb käsitada töötajana nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/85/EMÜ rasedate, hiljuti sünnitanud ja rinnaga toitvate töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise meetmete kehtestamise kohta (kümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses), kui ta tegutseb teatud aja jooksul selle äriühingu teise organi juhtimise või kontrolli all ja saab selle tegevuse eest tasu. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab kontrollima faktilisi asjaolusid, mis on vajalikud hindamiseks, kas see on nii ka talle lahendada antud vaidluses.

2. Direktiivi 92/85 artiklit 10 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused õigusnormid nagu põhikohtuasjas vaidluse all, mille kohaselt on ilma piiranguteta lubatud kapitaliühingu juhatuse liikme tagasikutsumine, kui asjaomase juhatuse liikme puhul on tegemist raseda töötajaga selle direktiivi tähenduses ja kui tema suhtes tehtud tagasikutsumise otsuse põhjuseks on eelkõige tema rasedus. Isegi kui oletada, et asjaomase juhatuse liikme puhul ei ole tegemist raseda töötajaga, saab olukord, et juhatuse liige, kes täidab niisuguseid ülesandeid, nagu on põhikohtuasjas kirjeldatud, kutsutakse tagasi tema raseduse tõttu või peamiselt tema raseduse tõttu, puudutada üksnes naisi ning seega on tegemist nõukogu 9. veebruari 1976. aasta direktiivi 76/207/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses töö saamise, kutseõppe ja edutamisega ning töötingimustega (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiviga 2002/73/EÜ) artikli 2 lõigetega 1 ja 7 ning artikli 3 lõike 1 punktiga c vastuolus oleva otsese soolise diskrimineerimisega.

(¹) ELT C 220, 12.9.2009.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 18. novembri 2010. aasta otsus (Finanzgericht Baden-Württembergi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Alketa Xhymshiti versus Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Kohtuasi C-247/09) (¹)

(Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vaheline isikute vaba liikumist käsitlev kokkulepe — Määrus (EMÜ) nr 1408/71, määrus (EMÜ) nr 574/72 ja määrus (EÜ) nr 859/2003 — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Perehüvitised — Kolmanda riigi kodanik, kes töötab Šveitsis ja elab koos lastega liikmesriigis, mille kodakondsus lastel on)

(2011/C 13/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Alketa Xhymshiti

Vastustaja: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Ese

Eelotsusetaotlus — Finanzgericht Baden-Württemberg — Esiteks nõukogu 14. mai 2003. aasta määruse (EÜ) nr 859/2003, millega laiendatakse määruse (EMÜ) nr 1408/71 ja määruse (EMÜ) nr 574/72 sätteid kolmandate riikide kodanikele, keda need sätted juba ei hõlma üksnes nende kodakondsuse alusel (ELT L 124, lk 1; ELT eriväljaanne 05/04, lk 317) ja teiseks nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35) artiklite 2, 13 ja 76 ning nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määruse (EMÜ) nr 574/72, millega määratakse kindlaks määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes rakendamise kord (EÜT L 74, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 83), artikli 10 lõike 1 punkti a tõlgendamine — Kolmanda riigi kodanik, kes töötab Šveitsi Konföderatsioonis ja elab koos oma naise ja lastega liikmesriigis, mille kodakondsus on tema lastel — Peretoetuste maksimisest keeldumine elukohaliikmesriigi poolt — Sellise peretoetuste maksimisest keeldumise kooskõla eespool viidatud ühenduse õigusnormidega

Resolutsioon

- Juhtudel, mil kolmanda riigi kodanik elab seaduslikult Euroopa Liidu liikmesriigis ja töötab Šveitsis, ei ole nõukogu 14. mai 2003. aasta määrus (EÜ) nr 859/2003 (millega laiendatakse määruse (EMÜ) nr 1408/71 ja määruse (EMÜ) nr 574/72 sätteid kolmandate riikide kodanikele, keda need sätted juba ei hõlma üksnes nende kodakondsuse alusel) tema suhtes tema elukohaliikmesriigis kohaldatav, kuna määrust nr 859/2003 ei ole nimetatud 21. juunil 1999 Luxembourgis allkirjastatud Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahelise isikute vaba liikumist käsitleva kokkuleppe II lisa jaotises A loetletud ühenduse õigusaktide hulgas, mille kohaldamise kohustuse on kokkuleppe pooled endale võtnud. Seega ei saa väita, et elukohaliikmesriik peab kohaldama töötaja ja tema naise suhtes nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrust (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes — nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1992/2006, ning nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määrust (EMÜ) nr 574/72, millega määratakse kindlaks määruse nr 1408/71 rakendamise kord — muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega nr 118/97.
- Määruse nr 1408/71 artiklid 2, 13 ja 76 ning määruse nr 574/72 artikli 10 lõike 1 punkt a ei ole ajakohased kolmanda riigi kodaniku puhul, kes on niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas käsitletu, kuna tema olukorda reguleerivad elukohaliikmes-

riigi õigusnormid. Kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu tuvastatud asjaoludest nähtub, et seadusega ette nähtud tingimused Saksa peretoetuse maksimiseks ei ole täidetud, ei muuda pelgalt asjaolu, et kõnesoleva abielupaari lapsed on liidu kodanikud, niisugust keeldumist õigusvastaseks.

(¹) ELT C 233, 26.9.2009.

Euroopa Kohtu (teine koda) 18. novembri 2010. aasta otsus (Rayonen sad Plovdiv (Bulgaaria) eelotsusetaotlus) — Vasil Ivanov Georgiev versus Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

(Liidetud kohtuasjad C-250/09 ja C-268/09) (¹)

(Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 6 lõige 1 — Vanuse alusel diskrimineerimise keeld — Ülikooliprofessorid — Siseriiklik õigusnorm, mis näeb ette tähtajalise töölepingu sõlmimise nendega, kes on saanud 65-aastaseks — Kohustuslikus korras pensionileaatmine 68-aastaseks saamisel — Vanusel põhineva erineva kohtlemise põhjendamine)

(2011/C 13/19)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rayonen sad Plovdiv

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Vasil Ivanov Georgiev

Kostja: Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

Ese

Eelotsusetaotlus — Rayonen sad Plovdiv — Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79) artikli 6 lõike 1 tõlgendamine — Siseriiklik seadus, mis lubab ülikooli professoritega, kellel on täitunud 65. eluaasta, sõlmida üksnes tähtajalisi töölepinguid — Siseriiklik seadus, mis kehtestab ülikooli professorite pensionile saatmise vanuseks 68 aastat — Vanusel põhineva ebavõrdse kohtlemise põhjendamine

Resolutsioon

- Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune siseriiklik regulatsioon nagu põhikohtuasjas käsitletav, mis näeb ette 68-aastaseks saanud ülikooliprofessorite kohustuslikus korras pensionileaatmise ja nende kutsetegevuse jätkamise pärast 65-aastaseks saamist vaid tähtajaliste töölepingute alusel, mis sõlmitakse üheks aastaks ja mida võib järjestikku uuesti sõlmida kuni kaks korda, kui